

# Söýginiň görnüşleri

Category: Edebi makalalar, Kitapcy, Sözler

написано kitapcy | 24 января, 2025

Söýginiň görnüşleri SEVGI ÇEŞITLERI

Sevgi konusuna, Japon düşünür ve yazar Masumi Toyotome'nin bakış açısı:

“Herkes sevilme ister, ama sevgi nedir, nerede bulunur, biliyor muyuz?” diye soruyor. Sonra anlatmaya başlıyor...

Masumi'ye göre, dünyada 3 tür Sevgi vardır. Bunlar, eğer, çünkü ve rağmen sevgi türleridir.

Birincinin adı 'Eğer' türü sevgi:

Belli beklentileri karşılırsak bize verilecek sevgiye bu adı takmış yazar. Örnekler veriyor:

Eğer iyi olursan baban annen seni sever. Eğer başarılı ve önemli kişi olursan seni severim. Eğer eş olarak benim beklentilerimi karşılırsan seni severim. Toyotome en çok rastlanan sevgi türü budur diyor. Bir şarta bağlı sevgi . Karşılık bekleyen sevgi.

Sevenini istediği bir şeyin sağlanması karşılığı olarak vaat edilen bir sevgi türüdür bu diyor yazar. Nedeni ve şekli bakımından bencildir. Amacı sevgi karşılığı bir şey kazanmaktır. Yazara göre evliliklerin pek çoğu 'Eğer' türü sevgi üzerine kurulduğu için çabuk yıkılıyor.

En saf olması gereken anne baba sevgisinde bile 'Eğer' türüne rastlanıyor.

İkinci türe geçiyoruz; 'Çünkü' türü sevgi.

Masumi bu tür sevgiyi şöyle tarif ediyor:

Bu tür sevgide kişi bir şey olduğu bir şeye sahip olduğu ya da bir şey yaptığı için sevilir.

Başka birinin onu sevmesi sahip olduğu bir niteliğe ya da koşula bağlıdır. Örnek mi?

“Seni seviyorum. Çünkü çok güzelsin” (Yakışıklısın Başarılısın). “Seni seviyorum. Çünkü o kadar popüler o kadar zengin o kadar ünlüsün ki.”

“Seni seviyorum. Çünkü bana o kadar güven veriyorsun ki.”

Yazar ‘Çünkü’ türü sevginin ‘Eğer’ türü sevgiye tercih edileceğini anlatıyor. Eğer türü sevgi bir beklenti koşuluna bağlı olduğundan ağır bir yük haline gelebilir. Zaten sahip olduğumuz bir nitelik yüzünden sevilmemiz egomuzu okşayan hoş bir şeydir. Bu tür olduğumuz gibi sevmektir. İnsanlar oldukları gibi seilmeyi tercih ederler. Bu tür sevgi onlara yük getirmediği için rahatlatıcıdır. Ama aslına bakarsanız “Çünkü” türün “Eğer” türünden temelde pek farklı olmadığını görürsünüz. Kaldı “Çünkü” türü sevgi de yük getirir insana.

İnsanlar hep daha çok insan tarafından seilmek isterler. Hayranlarına yenilerini eklemek için çabalarlar. Seviyecek niteliklere onlardan biraz daha fazla sahip biri ortaya çıktığı zaman sevenlerinin artık ötekini sevmeye başlayacağından korkarlar. Böylece yaşama sonsuz sevgi kazanma gayretkeşliği ve rekabet girer. Ailenin en küçük kızı yeni doğan bebeğe içerler. Sınıfının en güzel kızı yeni gelen kıza içerler. Evli kadın kocasının genç ve güzel sekreterine içerler.

“O zaman Çünkü türü sevgide güven duygusu bulunabilir mi?” diye soruyor Masumi.

“Çünkü” türü sevgi de gerçek ve sağlam sevgi olamaz diyor. Bu tür sevginin güven duygusu vermeyişinin iki ayrı nedeni daha var.

Birincisi “Acaba bizi seven kişinin düşündüğü kişi miyiz?” korkusu.

Tüm insanların iki yanı vardır. Biri dışa gösterdikleri öteki yalnızca kendilerinin bildiği. İnsanlar sandıkları kişi olmadığımızı anlar ve bizi terk ederlerse korkusu buradan doğar.

İkincisi de “Ya günün birinde değişirsem ve insanlar beni sevmezse?” endişesidir.

Japon yazar; toplumlardaki sevgilerin çoğu ‘Çünkü’ türünde olup bu tür sevgiler kalıcılığı konusunda insanı hep kuşkuya düşürür diyor.

Peki o zaman gerçek sevginin güvenilebilecek sevginin özellikleri nedir?

Ve işte sevgilerin en gerçeği. Tabii Masumi ye göre.

Üçüncü tür sevgi benim 'Rağmen' diye adlandırdığım türdür diyor yazar.

Bir koşula bağlı olmadığı için ve karşılığında bir şey beklenmediği için? "Eğer" türü sevgiden farklı bu.

Sevilen kişinin çekici bir niteliğine dayanıp böyle bir şeyin varlığını esas olarak almadığı için "Çünkü" türü sevgi de değil.

Bu üçüncü tür sevgide insan bir şey beklediği için değil bir şeyler eksik olmasına rağmen sevilir.

Esmeralda Quasimodo'yu dünyanın en çirkin en korkunç kamburu olmasına rağmen sever.

Asil yakışıklı zengin delikanlı da Esmeralda'ya çingene olmasına rağmen aşıktır.

Kişi dünyanın en çirkin en zavallı en sefil insanı olabilir. Bunlara rağmen sevilebilir. Burada insanın iyi çekici ya da zengin bir konum elde ederek sevgiyi kazanması gerekmiyor.

Kusurlarına cahilliğine kötü huylarına ya da kötü geçmişine rağmen olduğu gibi o haliyle sevilebiliyor.

Bütünüyle çok değersiz biri gibi görünebiliyor ama en değerli gibi sevilebiliyor. Japon yazar yüreklerin en çok susadığı sevgi budur diyor.

Farkında olsanız da olmasanız da bu tür sevgi sizin için yiyecek içecek giysi ev aile zenginlik başarı yada senden daha önemlidir. Bunun böyle olduğundan nasıl emin olacaksınız?

Haklı olduğunu kanıtlamak için sizi bir teste davet ediyor. "Şu soruma cevap verin" diyor.

"Kalbinizin derinliklerinde dünyada kimsenin size aldırmadığını ve hiç kimsenin sizi sevmediğini düşünseydiniz yiyecek elbise ev aile zenginlik başarı ve üne olan ilginizi yitirmez miydiniz? "

Kendi kendinize yaşamamın ne yararı var diye sormaz mıydınız? Devam ediyor Masumi ; şu anda en sevdiğiniz kişinin sizi sadece kendi çıkarı için sevdiğini anladığınızı bir düşünün. Dünya birden bire başınızın üstüne çökmez miydi? O an yaşam size anlamsız gelmez miydi?

Diyelim sıradan bir yaşamınız var. Günlük yaşıyorsunuz. Günün birinde gerçek derin ve doyurucu bir sevgi bulacağınızdan

umudunuz olmasa kalan hayatınızı nasıl yaşırdınız? diye soruyor ve yanıtlıyor; Öyleleri ya iyice umutsuzluğa kapılıp intihar ediyorlar ya da kendilerini iyice dağıtıp yaşayan ölü haline geliyorlar.

Masumi iddialı savunuyor “Rağmen” türü sevgiyi.

Bugün yaşamınızı sürdürebilmenizden nedeni “Rağmen” türü sevgiyi şu anda yaşamamız ya da bir gün bu sevgiyi bulacağımıza olan inancınızdır. Son sözlerinde biraz umutsuz Masumi.

“Bugün yaşadığımız toplumda herkesi doyuracak bu sevgiyi bulmak zor. Çünkü herkesin sevgiye ihtiyacı var. Kimsede başkasına verecek fazlası yok” diye açıklıyor.

Anlatıyor; yakınımızda olan birinin bu sevgiyi bize vermesini bekleriz. Ama o da aynı şeyi başkasından beklemektedir.

Peki bu dünyada sevgi ne kadar var ? Yazara göre açlığımızı biraz bastırarak kadar. Ve de yemek öncesi tadımlık gelen iştah açıcılar gibi.

Bu minnacık tadım bizi daha müthiş bir sevgi açlığına tahrik ve teşvik ediyor. Bu minnacık tadım sevgiye ne kadar muhtaç olduğumuzu anlatıyor.

Büyük bir hırsıyla ana yemeğin gelmesini ve bizi doyurmasını bekliyoruz.

Hani nerede?

Hepsi o.

Ve asıl çarpıcı cümle en sonda;

DÜNYADAKİ EN BÜYÜK KITLIK “RAĞMEN TÜRÜ SEVGİNİN ” YETERİNCE OLMAYIŞIDIR.

HAYATINIZDA “RAĞMEN” SEVDİĞİNİZ KAÇ KİŞİ VAR ? Edebi makalalar